

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) แบบสองกลุ่มวัดทั้งก่อนและหลังการทดลอง (Pre-test Post-test control group design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมของมารดา ในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ มารดาของเด็กวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด และมารับการตรวจรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก คลินิกเด็กโรคหอบหืด โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นมารดาของเด็กวัย 1-5 ปีที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคหอบหืด มีความรุนแรงของโรคในระดับปานกลาง ไม่มีภาวะแทรกซ้อนจากโรคปอดอักเสบ โรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง โรคหัวใจ
2. มีสถานภาพสมรสคู่
3. มีความสามารถในการพูด อ่านออกเขียนภาษาไทยได้ และได้ยินตามปกติ
4. ยินดีและให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ มารดาของเด็กวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด ที่มีลักษณะตามคุณสมบัติของประชากรที่กำหนด มีจำนวนรวม 56 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำนวน 27 คน และ 29 คน ตามลำดับ

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้มา จะมีการสูญหายไปในช่วงการทดลองจนถึงการเก็บข้อมูลในครั้งสุดท้ายประมาณครึ่งหนึ่ง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนมากขึ้น ซึ่งลักษณะการวิจัยแบบทดลองควร

มีกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด 20-30 คน ถ้ามีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม แต่ละกลุ่มไม่ควรต่ำกว่า 10 คน (Polit and Hungler, 1983)

จากการที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลครั้งแรกได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 85 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างเข้าสู่กลุ่ม (Random assignment) ด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับสลากเพื่อเป็นการกำหนดกลุ่มโดยจะสลับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 43 คน และ 42 คน ตามลำดับ ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าการสูญเสียกลุ่มตัวอย่างไปในระหว่างดำเนินการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 16 คน และ 13 คน ตามลำดับ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจึงมีจำนวน 56 คน โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวน 27 คน และ 29 คน ตามลำดับ

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ การทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้าง และการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและแบบวัดพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม (ภาคผนวก ก.) ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของมารดาและบุตร

ส่วนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด

3.3.2 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้แนวทางการสร้างจากการศึกษาดาราวารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษานำร่องโดยการสัมภาษณ์มารดาของเด็กวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด จำนวน 10 คน ใช้กรอบความต้องการการดูแลตนเองทั้ง 3 ด้าน (Self-care requisites) ตามแนวคิดทฤษฎีการดูแลตนเองของโอเร็ม มาใช้ในการประเมินพฤติกรรมของ

มารดาในการดูแลบุตร พบว่ากิจกรรมที่มารดาจะต้องปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อความต้องการการดูแลตนเองทั้งหมด (Therapeutic self-care demand) ของผู้ป่วยเด็กวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด มีทั้งหมด 8 หัวข้อ คือการดูแลในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ให้ได้รับอากาศ น้ำ และอาหารที่เพียงพอเหมาะสมกับโรค
2. ให้มีความสมดุลระหว่างการมีกิจกรรมและการพักผ่อนซึ่งเหมาะสมกับวัยและโรค
3. เพื่อความสมดุลระหว่างการอยู่ตามลำพังและการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างเหมาะสมตามวัย
4. เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุหรืออันตรายต่าง ๆ ต่อชีวิต หน้าที่ และสวัสดิภาพ
5. เพื่อพัฒนาและคงไว้ซึ่งความเป็นอยู่ที่ช่วยสนับสนุนกระบวนการของชีวิตและพัฒนาการที่ช่วยให้บุคคลเจริญเข้าสู่สู่ภาวะ และป้องกันการเกิดผลเสียต่อพัฒนาการ
6. เพื่อรับรู้ และสนใจ ผลของพยาธิสภาพซึ่งรวมถึงผลที่กระทบต่อพัฒนาการ
7. เพื่อปฏิบัติตามแผนการรักษา การวินิจฉัย การฟื้นฟู และการป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
8. เพื่อสนใจ คอยปรับและป้องกันความไม่สุขสบายจากผลข้างเคียงของการรักษาหรือจากโรค หรือผลข้างเคียงจากการใช้ยา

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยให้คะแนนเป็นสองกรณี คือ พฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรป่วยด้านบวกและด้านลบ มีการให้คะแนนพฤติกรรมมารดาสำหรับข้อความทางด้านบวกดังนี้

ไม่เคยทำเลย หรือมารดาไม่เคยกระทำพฤติกรรมนั้นเลย	ให้คะแนน 1
นาน ๆ ทำครั้งหรือมารดา กระทำพฤติกรรมนั้นบ้างเป็นบางครั้ง	ให้คะแนน 2
ทำบ้างไม่ทำบ้างพอ ๆ กัน หรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นพอ ๆ กัน	ให้คะแนน 3
ทำบ่อยหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นแทบทุกครั้ง	ให้คะแนน 4
ทำเป็นประจำหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นทุกครั้ง	ให้คะแนน 5

ได้แก่ข้อคำถามข้อที่ 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 28, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 54, 55

สำหรับกรณี พฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรป่วยด้านลบมีการให้คะแนนพฤติกรรมมารดา ดังนี้

ไม่เคยทำเลย หรือมารดาไม่เคยกระทำพฤติกรรมนั้นเลย	ให้คะแนน 5

นาน ๆ ทำครั้งหรือมารดานาน ๆ กระทำพฤติกรรมนั้น	
บ้างเป็นบางครั้ง	ให้คะแนน 4
ทำบ้างไม่ทำบ้างพอ ๆ กัน หรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นพอ ๆ กัน	ให้คะแนน 3
ทำบ่อยหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นแทบทุก	ให้คะแนน 2
ทำเป็นประจำหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นทุกครั้ง	ให้คะแนน 1
ได้แก่ข้อคำถามข้อที่ 2,3,4,17,23,27,29,30,31,32,41,42,43,51,56,57	

3.3.3 การหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.3.1 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามทั้ง 2 ส่วน นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วยกุมารแพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคหอบหืด 1 ท่าน อาจารย์พยาบาลกุมารเวชศาสตร์ทางหอบหืด 3 ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญทฤษฎีการดูแลตนเอง 1 ท่าน และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ทางหอบหืด 2 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความชัดเจนของการใช้ภาษา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำเครื่องมือไปหาความเที่ยง

3.3.3.2 การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มมารดาที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ที่คลินิกเด็กโรคหอบหืด โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จำนวน 30 ราย แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงของแบบวัดพฤติกรรมการดูแลบุตรโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.87 ดังสูตรในภาคผนวก ข.

3.4 คู่มือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพคู่มือ

คู่มือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองครั้งนี้คือ คู่มือการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองและคู่มือการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด ผู้วิจัยได้สร้างเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการทดลอง

3.4.1 ลักษณะของคู่มือ

คู่มือการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง เป็นคู่มือที่อธิบายเกี่ยวกับวิธีการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง ส่วนคู่มือการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด เป็นคู่มือที่อธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับมารดาในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด

3.4.2 การสร้างคู่มือ

คู่มือการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยได้แนวทางจากการศึกษาดำรง เอกสาร วารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์จากมารดาของผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืดจำนวน 10 คน โดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมของมารดาในการดูแลบุตร ทั้ง 8 ข้อ เป็นกรอบในการอภิปรายของสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อหาจำนวนครั้งที่เหมาะสมในการทำกลุ่มครั้งนี้จากการศึกษานำร่องจากมารดาที่มีบุตรป่วยด้วยโรคหอบหืดจำนวน 10 คน พบว่าในจำนวนทั้ง 8 ข้อ สมาชิกกลุ่มสามารถอภิปรายกันภายในกลุ่ม จำนวน 3 ครั้ง ของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง

คู่มือการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้นเองโดยได้แนวทางจากการศึกษาดำรง เอกสาร วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์มารดา ร่วมกับการศึกษานำร่อง จำนวน 10 คน โดยอาศัยเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมที่มารดาจะต้องปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อความต้องการการดูแลตนเองทั้งหมด ของผู้ป่วยเด็กวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืดทั้ง 8 ข้อ เป็นกรอบในการสร้าง

3.4.3 การตรวจสอบคุณภาพคู่มือ

การตรวจสอบคุณภาพคู่มือ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพโดยการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) ดังนี้

คู่มือการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์พยาบาลกุมารเวชศาสตร์ทางหอบหืด 1 ท่าน และอาจารย์พยาบาลจิตเวชศาสตร์ 1 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความชัดเจนของการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

คู่มือการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยกุมารแพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคหอบหืด 1 ท่าน อาจารย์พยาบาลกุมารเวชศาสตร์ทางหอบหืด 3 ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญทฤษฎีการดูแลตนเอง 1 ท่าน และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ทางหอบหืด 2 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกันกับที่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความชัดเจนของการใช้ภาษา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.5 วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น

2) ขอความร่วมมือจากแพทย์ประจำแผนกผู้ป่วยนอก ในการวินิจฉัยผู้ป่วยเด็กที่มีระดับความรุนแรงของโรคปานกลาง

3) ขอความร่วมมือจากมารดาของผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืด เพื่อมาเป็นสมาชิกกลุ่มจนครบ 3 ครั้ง

4) ประเมินประสิทธิภาพของผู้ป่วยเด็กโรคหอบหืด โดยได้แบ่งเป็น

- มารดาในกลุ่มทดลอง มีการชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกลุ่มช่วยเหลือตนเองและบทบาทในกลุ่ม ผู้วิจัยได้ให้มารดาในกลุ่มทดลองทำ Pre-test และแจกคู่มือการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองเป็นคู่มือประกอบการจัดทำกลุ่มแก่กลุ่มทดลอง มารดาในกลุ่มทดลองจะเข้าร่วมการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง ซึ่งจัดให้มีสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง หรือ 1 ชั่วโมง 30 นาที ติดต่อกันเป็นเวลา 3 สัปดาห์ เมื่อเสร็จสิ้นการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองครั้งที่ 1 แล้ว จะได้รับคู่มือการดูแลผู้ป่วย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด ไปอ่านบททวนเพื่อนำปัญหาที่พบมาหาแนวทางแก้ไขในระหว่างการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองครั้งที่ 2 และ 3 ต่อไป แล้วนัดมาทำ Post-test หลังจากทำกลุ่มครั้งที่ 3 ในสัปดาห์ถัดมา

- มารดาในกลุ่มควบคุม จะได้รับคำแนะนำตามปกติจากแพทย์และพยาบาล โดยมีการทำ Pre-test แล้วนัดอีก 4 สัปดาห์มาทำ Post-test โดยใช้แบบสอบถามชุดเดิมเช่นเดียวกันกับกลุ่มทดลอง

แผนภาพที่ 2 วิธีดำเนินการทดลอง

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่เดือน สิงหาคม ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2538 ที่คลินิกเด็กโรคหอบหืดของโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น

โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุมัติต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ทุกวันศุกร์ เวลา 08.30-12.00 น. ซึ่งเป็นวันและเวลาที่มีคลินิกเด็กโรคหอบหืด ผู้วิจัยสำรวจรายชื่อผู้ป่วยเด็กที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดจากทะเบียนประวัติผู้ป่วย และได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ ว่าเป็นโรคหอบหืดที่มีความรุนแรงของโรคในระดับปานกลาง

3. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละวันที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด แล้วนำมาสุ่มเข้าสู่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สำหรับกลุ่มทดลองขนาดของกลุ่มควรมีจำนวน 4-12 คนต่อครั้ง

4. ผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้างสัมพันธภาพ ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการวิจัย หลังจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละวันตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และข้อมูลพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรวัย 1-5 ปีที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด (Pre-test) ภายในห้องที่จัดเตรียมไว้ให้ โดยใช้เวลาขณะที่กำลังรอแพทย์ตรวจประมาณ 20-30 นาที ในการตอบแบบสอบถาม และขณะตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะอยู่ด้วยเพื่อกลุ่มตัวอย่างสามารถซักถามเกี่ยวกับข้อคำถามได้

5. กลุ่มควบคุม หลังจากทำ Pre-test แล้วนัดอีก 4 สัปดาห์ ต่อมาที่คลินิกเด็กโรคหอบหืด เพื่อมาทำ Post-test ด้วยการตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีกครั้ง

6. กลุ่มทดลอง หลังจากทำ Pre-test แล้ว ในอาทิตย์ถัดไป นัดมาทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองครั้งที่ 1 และนัดครั้งที่ 2 และ 3 โดยห่างกัน 1 สัปดาห์ แล้วนัดมาทำ Post-test อีก 1 สัปดาห์ ต่อมา ด้วยการตอบแบบสอบถามชุดเดิมเช่นเดียวกับกลุ่มควบคุม

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. คะแนนพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตร ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบที่ กรณี 2 กลุ่ม มีความสัมพันธ์กัน (Paired t-test)

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมของก่อนและหลังการทดลองโดยการทดสอบที่ กรณี 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Unpaired t-test)